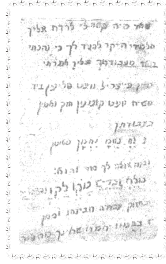


אימון, ראש השנה

# נחמן מברסלב



# השבת של רבי

אשר אנכי מצוך היום ... (דברים ל,טו)

כי את אשר ישנו פה וכו' ואת אשר איננו פה ... (דברים כט,יד)

עקר אריכת ימיו של האדם הוא מה שצריכין לזוהר להאריך ולהרחיב היום בכל יום ויום, כי כל יום ויום בתחלתו הוא קצר מאד, ובא להאדם, לכל אחד ואחד כפי בחינתו, במצר גדול, וכנראה בחוש, שבכל יום ויום בתחלתו קשה על האדם מאד מאד העבודה שהוא צריך לעשות בזה היום. ומחמת זה רבים נמנעין מעבודתו יתברך ודוחין ומטעין את עצמם בכל יום ויום, שאומרים: היום קשה לי להתפלל! היום לבי אטום! היום יש לי מניעות ובלבולים אלו! וכן מזדמן לו כמעט בכל יום ויום, עד שמחמת זה רבים מזוללין בדברים העומדים ברומו של עולם, ומאי ניהו? תפלה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, והתפלה דומה עליהם למשא, וחפצים לפטור התפלה מעליהם, וכל זה מחמת שאינם מבינים ואינם משימים אל לבם לראות היטב שבכל יום ויום הוא כך, כי כל יום בתחלתו הוא קצר ובא להאדם במצר ובמצום גדול, והקדשה והעבודה שהוא צריך לעשות בזה היום עדיין היא נעלמת במצר גדול ובקטנות גדול מאד. אבל האדם צריך בכל יום להיות גבור כארי וכו', להתגבר להאריך ולהרחיב את היום ולילך בכל שעה מקטנות לגדלות, דהיינו להגדיל כל שעה ושעה מהיום בתוספת קדשה יתרה, שזה עקר העבודה, מה שצריכין בכל עת לצאת ממוחין דקטנות למוחין דגדלות. וזה עקר יציאת מצרים שאנו צריכין לזכר בכל יום ויום, כי בכל יום אנו צריכין להשתדל לצאת במצר למרחב, שזהו בחינת: "מן המצר קראתי י"ה, ענני במרחב", שזה עקר אריכת ימיו של האדם כני"ל. (הלכות גנבה - הלכה ג, אות י לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קסא)

כל ימי חיי הצדיק הוא בחינת יום, ואז עקר המשכת הדעת והתורה הקדושה שממשיך אלינו, ואחר הסתלקותו שהוא בחינת לילה, ואז נסתמו תרעין דגן עדן ונסתלק הדעת, ואז צריכין לחיות עצמנו בהתורה שהמשיך עלינו ביום דהיינו בחיים חיותו, כי הצדיקים הגדולים שהם בחינת משה, ממשכים התורה ממקום עליון ונורא ונשגב כזה ובשכל נפלא כזה, עד שיש כח בתורתם להשיב ולהחיות כל הנפשות שיעסקו בתורתם לנצח. כי התגלות תורתם היה על ידי שהעלו הנפשות בבחינת עבור וכו' כמבאר בפנים, ובגדל כחם העלו גם הנפשות העתידין לבוא, בבחינת ולא אתכם לבד וכו' כי את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה וכו', והמשיכו התורה בקדשה כזאת עד שכל מי שיעסק בתורתם תאיר לו התורה לצאת מחשכת אפלתו, בבחינת נר לרגלי דבריך ואור לנתיבותי. כי על ידי עוסקו בהתורה חוזר ונתחדש נפשו גם עתה בבחינת עבור, מחמת שאלו הקדושי תורה נמשכו מעליות והתחדשות הנפשות אשר ישנו פה ואשר איננו פה וכו'. וזה בחינת טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה, דהיינו שאפלו בלילה אחר הסתלקות הצדיק, לא יכבה נר תורתו הקדושה לעולם ועד.

\* הצדיק שממשיך תורה על ידי עלית הנפשות כני"ל, הוא ממשיכה בקדשה נפלאה כזאת, עד שאפלו אחר כך בשעה שלא יהיו הנפשות האלו אצלו, רק יהיו כל אחד בביתו, אף על פי כן יהיה לו כח לכל אחד להמשיך על עצמו אור קדשת התורה הני"ל, עד שתאיר לו כמו אור ונר לצאת מאפלה לאור גדול. (הלכות אבדה ומציאה - הלכה ג, אותיות ה ז לפי אוצר היראה - צדיק, אותיות רלח רלט)

## סיפור (כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, ד)

לברסלב בימי אלול הקדושים כמובא בחיי מוהר"ן עין שם, וביום ראשון של סליחות התחיל מוהר"ן ז"ל להכין עצמו לנסע על ראש השנה. כי כבר נתוודע לו בהיותו בברסלב מהאזהרה שהזהיר מאד אדמו"ר ז"ל על זה. והלך ושכר לו עגלה, וצוה לבעל העגלה שישע חוץ לעיר ושם ימתין עליו. והוא הלך לביתו לקח מלבושיו השיכים ליום טוב, ונתעורר רעש גדול בביתו וזוגתו התחילה לבכות ולהתאונן מאד, ואביו מגדל זעמו וחרון אפו לא ידע כלל מה לעשות. והוא הלך בזריזות ונסע לאדמו"ר ז"ל עם עוד איזה אנשים, והיה אצלו בימי ראש השנה הקדושים וגם אחר כך בכל העשרת ימי תשובה. ובאלו העשרת ימי תשובה נכנס פעם אחת לבדו אצלו ז"ל וספר לפניו את כל לבו. וצוה אז עליו אדמו"ר ז"ל כמה הנהגות (עין בשיחות ה"ר"י באות קפ"ד). ואחר כך יצא עמו מהבית והלך עמו בחוץ אנה ואנה אצל הבית הכנסת הגדול דשם ודבר עמו הרבה דברים המשיבין את הנפש, והחיה אותו מאד. ובאמצע השיחה לקחו אדמו"ר ז"ל בידיו הקדושות סביב כתפיו וענה ואמר לו בזה הלשון: ומעתה, טוב מאד אם אומרים את כל שבלב לפני ה' יתברך היינו כמו לפני חבר טוב אמתני. ומיד נכנסו אלו הדבורים בלבבו כאש בוערת ממש, והבין תכף שעל ידי עצה זאת בוודאי יהיה נעשה איש כשר כראוי. כי כל מיני מחשבות שישבב הבעל דבר בדעתו וכל מיני מניעות שימנעוהו קלם יספר לפני השם יתברך ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על כל דבר שיעזרו להיות כראוי לאיש הישראלי ועל ידי אלו הדבורים קרבו להשם יתברך בהתקרבות גדול מאד.



לא בשמים הוא ... (דברים ל,יב)

בוודאי אפלו אם לא היה אפשר לקיים את התורה כי אם על ידי שיעלו לשמים, היינו לעשות תכף עבודות גבוהות מאד, שהם בחינת שמים בוודאי היינו צריכים לעלות אחריה, כי בודאי ראוי להאדם שיעבד השם יתברך בתכלית תכלית מדרגה עליונה אשר הוא בחינת שמים.

אך השם יתברך חפץ חסד הוא, והוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו, ויצר לב האדם רע מנפרי, ואי אפשר לכל אדם להתחיל תכף בעבודות גבוהות עד לשמים, ואפלו לאחר ההתחלה, לאו כל אדם זוכה אפלו בסוף ימיו לעבודות גבוהות. ואם כן, חס ושלום, אם לא ירצה השם יתברך לקבל העבודות פשוטות של סתם בני אדם הכשרים, אם כן אבדה התקוה, חס ושלום, של רב העולם! על כן הזהירה התורה על זה כי "לא בשמים הוא וכו'", וסיים: "כי קרוב אליך הדבר מאד, בפיך ובלבבך לעשות", היינו, שאין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו, ואינו חפץ מהאדם שיעלה לשמים, דהיינו שיעשה עבודות גבוהות דוקא מה שאין בכחו לעשות עדיין, רק השם יתברך חפץ מהאדם שיעשה מה שאפשר לו לפי מדרגתו, בבחינת "סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה", דהיינו שימשיך עצמו מעט מעט למעלה למעלה בכל פעם וילך ממדרגה למדרגה, כמו שאנו מבקשין בכל יום: "שתרגילנו בתורתך", שתרגילנו דייקא, כמו ההרגל שמרגיל אדם את עצמו באיזה דבר מעט מעט.

נמצא שאין האדם צריך להסתכל בתחלת עבודתו שיעלה מיד למדרגה גבוה, שזה בחינת 'כי לא בשמים הוא', שאין אתה צריך לעלות מיד לשמים, רק הוא צריך להתחזק להתקרב ולעלות למדרגה הקרובה אליו מיד.

וזה: "כי קרוב אליך הדבר מאד וכו'", כי באמת התורה והעבודה שאתה צריך לקיים עתה כפי רצונו יתברך הוא קרוב אליך מאד, כי אין אתה צריך רק להתגבר לעלות ממדרגתך למדרגה הסמוכה שהיא קרובה אליך מאד, ועל זה אתה מזהר: "בפיך ובלבבך לעשות", דהיינו שצריך להתגבר מאד על ידי דבורי תורה ותפלה, שעל ידי זה מקררין חמימות הלב דסטרטא אחרא, שלא יבער הלב, חס ושלום, לתאוות רעות; וגם מקררין את חמימות הלב דקדשה, שלא יבער חוץ מהמדה, שלא ירצה לעלות תכף במפלא ממנו, ועל ידי זה זוכין לעלות מדרגה לדרגה ולעשות את כל דברי התורה הזאת. (הלכות תרומות ומעשרות - הלכה ג, אות י לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קיא; ועין תלמוד תורה, אותיות פא פב)

## עצות ותפילות

בראש השנה צריך להתחזק מאד להתפלל בכח רב ובהתעוררות רבה. וכל אדם צריך לקשר תפלתו לצדיק האמת שהוא בעל כח שיכול להתפלל תפלה בבחינת דין, כפי שצריך להתפלל בראש השנה. ועל ידי התפלה בבחינת דין, זוכה צדיק האמת להוציא מן הסטרטא אחרא את כל החיות שבלעה מקדשת ישראל. כי עקב תפלת צדיק האמת, שהוא בעל כח גדול, מכרחת הסטרטא אחרא להשיב את כל התפלות, הרחמנות והדעת שבלעה מישראל. כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק שני סימן ח' בתורה "תקעו



תוכחה". ועל ידי זה מתיגיריים גרים ואזי מתגדל כבוד השם יתברך, ועל ידי זה זוכים לנבואה ולאמונה אמתית, מתבטלות האמונות הכוזבות, וזוכים להאמין בחדוש העולם. הן בעבר, היינו שזוכים להאמין באמת בהשם יתברך, שהוא ברא את העולם מאין ליש ומנהיג את העולם בכלל, והן בפרט להאמין בהשגחתו הפרטית, המְקֵסָה בדרך הטבע מחמת הנסיון והבחירה, כמבאר בכל ספרי אמת ובפרט בלקוטי הלכות, שעקר נסיון אמונת השגחה הוא בגלל שהשגחה מְקֵסָה בדרך הטבע. הן בפרנסה, הן ברפואה וכן בשאר העניינים המְכֻרָחִים לקיום האדם. גם על ידי התקונים הנזכרים למעלה, זוכים להאמין שהשם יתברך יחדש את העולם לגמרי, וינהיג את העולם בגלוי, בהשגחה פרטית, בלי שום דרך הטבע. ועל ידי זה זוכים לקול השיר והנגון שיושר לעתיד, שזה עקר תענוג עולם הבא. כך מבאר הכל בלקוטי מוהר"ן חלק שני בתורה "תקעו תוכחה" (עצות המבוארות – ראש השנה, ז).

● ... ותזכנו לקבל ראש-השנה בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול. ונזכה בימי ראש השנה הקדושים להמשיך עלינו קדשת התפלה בבחינת דין של הבעל כח האמתי עם כל הקדשות והתקונים הנעשין על-ידי-זה, עד שזוכה לתקון הברית בשלמות ולתקון הדעת, לתקן כל השלשה מחין שבראשנו שיהיו שלשה מחיצות פרוסות בפני תאוות נאוף, להגן בפנינו על-ידי הדעת והשכל האמת שלא תהיה לתאוה הזאת שום שליטה ואחיזה בנו כלל מעתה ועד עולם, רק נזכה כלנו אני וכל עמך ישראל להיות קדושים וטהורים באמת ולפרש מתאוה הזאת לגמרי. ונזכה לתפלה בשלמות, ותהיה תפלתנו תמיד רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, ותשפיע עלינו רחמים, שיהיה לנו רחמנות אמתית, על עניינים הגונים ועל כל מי שצריכין לרחם עליו, כרצונך הטוב. ותעורנו שנוזכה לעשות בעלי תשובה וגרים הרבה בעולם, כרצונך הטוב.

● ותזכנו ליראה שלמה באמת תמיד. ובפרט בימי ראש-השנה הקדושים שהם ימי יראה, תרחם עלינו ותמשיך עלינו יראה ופחד ואימה דקדשה גדולה ועצומה, ובפרט בעת שמיעת קול שופר תזכנו שיבא בלבנו יראה גדולה, ותשפיע פחדך ואימתך ויראתך עלינו ועל כל ישראל ועל כל באי עולם, וייראות כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. אבינו מלכנו, זכנו ברחמיך לקבל ולהמשיך עלינו קדשת ראש-השנה בתכלית השלמות בשמחה ובחדוה ובבכיה גדולה מתוך שמחה ובקדשת המחשבה ביותר ביראה גדולה. ונזכה לקיים מצוות שמיעת קול שופר בקדשה גדולה בשלמות כראוי עם כל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצוות התלויות בה, ובאימה וביראה גדולה, כמו שכתוב, אִם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו. ונאמר, אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון. בשמך יגילון כל היום ובקדשתך ירומו. כי תפארת עֲזָמוֹ אֵתָהּ וּבְרָצוֹןךָ תרום קרננו. כי לה' מגנו וּלְקָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכֵנוּ. ונאמר, בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'. ונאמר, תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו. כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב. ונזכה לסדר לפניך מלְכֵיִת וזְכֻרֹנוֹת וּשְׁפֹרוֹת בכוונה גדולה ובשלמות גדול, עד שזוכה לרצות אותך שתביא לנו את משיח צדקנו חיש קל מהרה, ויָקִים מְקָרָא שְׁכֵתוֹב, והריחו ביראת ה'. ותמהר ותחיש לגאֲלוֹנוּ, ותבנה לנו את בית קדשנו ותפארתנו, ונשוב בגילה ורנה לארצנו, ושם נעבדך ביראה "כימי עולם וכשנים קדמוניות. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. יהיו לרצון אֲמֵרֵי-פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ ה' צוּרֵי גֹאֲאֵלֵי". אמן ואמן (לקוטי תפילות ב - מתוך תפילה ח).

## שיחות

(מ' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

"יש עניין שנתהפך הכל לטובה!"

רבנו הקדוש הוא נצח את כל העולם. כל העולם, כל החכמים כלם יתביישו עם כל החכמות שלהם, הם יתביישו ויתחרטו על שעזבו את האמת - את התורה הקדושה שלנו. רואים פלאות כאלה, מה שאנחנו זרענו עוד לא ידענו הכח שלהם שיש אצלם בלב, הם רצו חס-ושלום להפך כל התורה על-פי דעתם; הם לא הצליחו, לא הצליחו. יבוא איזה שנים והם יתביישו ויתבטלו כלם לגמרי לדבור אחד של רבנו הקדוש, של התורה הקדושה. הם יעשו קברים ויקברו את עצמם מגדל הבושה כנגד כל דבור של רבנו שישנו כבר בעולם. דבור אחד של רבנו הוא מהפך כל העולם, כל החכמים. הוא מראה להם שהם לא יודעים כלום! אוי, כמה מצוות על כל ילד מהיהודים, כל ילד. רבנו הקדוש גלה חכמה כזה שלא ירצו - רק לדבר איך זוכים לקיים התורה.

בכל תורה ותורה שגלה רבנו, הוא קיום כל העולם וכל זרענו וכל.. עד הסוף! העקר היסוד של היהדות היא התורה הקדושה, בכל דבור ודבור של התורה יש לו כח להפך כל העולם. יהיה עניין שצריכין להפך התורה, לא לפי החכמים של עכשיו, רק לפי החכמים שלנו, אמונה ותפלה ותורה. מה שהחכמים של עכשיו למדו את הילדים שלא כתורה, אנחנו צריכים להפך הכל להפך גמור. צריכים להפך להפך להפך - זה רק רבנו הקדוש, הוא בא לעולם להפך הכל להפך, הוא יהפך בתכלית ההפך את כל העולם.

רבנו הקדוש אמר בה'שיחות': "יש עניין שנתהפך הכל לטובה", מי זה העניין? לא יודעים. רבנו הקדוש גילה את עצמו אלינו ואומר לנו התורה שלנו, אור כזה שכל החכמים, כל הגאונים יתביישו ויתבטלו לגמרי. כל הגאונים צריכים לחפר בורות לקבר עצמם מגדל הבושה שאנחנו יש לנו תורה כזה בעולם, יש לנו תורה כזה שהיא אחד בעולם!

"יש עניין שנתהפך הכל לטובה!" מה זה טובה? תורה, תפלה, אמונה! וכל אחד צריך לזה, הוא נותן בו מתנות כאלה, הוא מחזק ומלמד עם כל נפש ונפש מישראל תורה כזו, אמת כזה, אמונה כזה, חכמה כזה.. חדש שאין בעולם ושלא היה מעולם ויהיה עולם חדש לגמרי!

איי, יתגלה בעולם אורות כאלה, יש כבר אור רבנו הקדוש בעולם, אנחנו לא יודעים כלל מה שיש בעולם, מה שרבנו הקדוש כבר גלה. לא צריכים לעמל, הוא מאיר כבר. הוא יכול להודיע לכלם שיזכו לראות מה זה התורה שלנו. כל דבור שלו הוא לכל העולם, לכל היהודים שרוצים לשמע. הוא כבר יודע איך להחזיר אותנו, ואיך להפך להפך. הוא מאיר בכל דבור שלו לכלם איך לעבד השם ואיך להאמין בשם ובתורה. הוא מאיר בנו אורות כאלה שאנחנו צריכים אלפים שנה לעבד לאיזה דבור מהם. כי הוא יש לו אמת כזה וחכמה כזה שהוא יכול להפך הכל מהפך אל הפך, וזה ישנו כבר בעולם, יש הכל, כן.

רבנו הקדוש הוא מאיר כל התורה באור כזה שלא היה מעולם, חדש לגמרי! בדבור אחד מרבנו, בתורה אחת, ברגע אחד, הוא מהפך כלם, כל העולם, הכל לטוב - להשם יתברך, לחכמה אמתית, לתורה ואמונה ואמת. בכל דבור ודבור שלו הוא מהפך והוא יהפך כל העולם. אין בעולם חכמות כאלה שידעו כלם מהשם יתברך והתורה והאמונה והאמת.

אוי אוי, מה שזכיתי לשמע ולראות דבורים קדושים כאלה, אמונה כזה, אמת כזה שהוא מאיר הכל - אין, אין, עדיין לא נתגלה... הוא לא צריך זמן הרבה, רק דבור אחד של היספורי מעשיות - הוא מכניע את כלם והם יראו ויאמרו: "לוה, לוה חכינו, לוה קוינו". רק רבנו בדבור אחד הוא מהפך הכל, הכל!

יש לנו כבר ילקוטי הלכות' כאלו, וספרי עצות כזה, ילקוטי מוהר"ן' כזה שכל תורה היא אור שמאיר לכל העולם. אמת כזה וחכמה כזה שכל חכמי עולם של הגויים יתביישו ויתקרבו לדבריו. כל הגויים יתקנאו בנו ויראו בעיניי שהם רק חמורים. הגויים - ילכו כלם. מי מדבר מהם, מי צריך אותם כשיש כבר 'ספורי מעשיות' כזה. יתביישו כלם כנגד כל דבור ודבור של המעשיות, יתהפכו כלם, כל אחד מישראל. יהיה עולם עם אור כזה שלא היה מעולם, כן.

וראים שמשיח צדקנו יתקן ויכפר והכל, הכל לטובה ולברכה... אני הייתי עם רבי ישראל קרדונר, כל האור וכל התורה הוא רצה בשבילנו, בשביל דורותינו.

אוי, מי ששמע התפלות של רבי ישראל הוא מרגיש מה שאני מגלה, מה שאני מודיע בזה. אני זכיתי לשמע ולראות דבורים כאלה, דברי השם אלקים, זה חכמה כזה בכל דבור שיתהפך כלם לטוב. איך הוא בכה וטען לפני השם יתברך, הוא הרגיש שהוא רחוק מהשם יתברך, מהתורה, "רבונו של עולם, מה יהיה התכלית ממני.."

אוי, אוי, מה שראיתי בעיני, מה שיש לנו חיות כזה, אמונה כזו, אמת כזה, שיתהפכו כלם. יבשו לגמרי, יתהפכו לגמרי נגד דבור אחד של התורה הקדושה. חכמה ואמונה כזה שלא היה עדיין בעולם. יהיה לו כח בכל דבור להפך כל העולם להשם יתברך, וזה ויתגבר עוד יותר עוד יותר. בדבור אחד שלו הוא יכול להפך כל העולם!... (ההמשך יבוא)

(ספר אפי הנחל - חלק ב - מכתב עה)

## מכתב

יקירי חביבי, שנתן את נפשו והשקיע כל כחו לשוט ולעופף במימי הדעת של הצדיק האמת שיש לו כח לירד למטה למטה לעמקי עמקים, למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשבר ולבטל כל הקלפות והסטרא אחרא הנאחזין אפלו בהמינים וכופרים גמורים שנפלו לעמקי עמקי הקלפות, ולקבץ הטוב מכלם ולהוציאם משם ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העליה. מי שכבר נתרחק על-ידי עוונותיו בוודאי קשה לו לשוב, ובפרט אם כבר חס ושלום הרבה לפשע, אזי עקר תקונו, אם רוצה לחוס על עצמו ולמלט נפשו מיני שחת, הוא רק על-ידי התקרבות להצדיק האמת, ויסתכל רק על האמת לאמתו ויבחר רק באמת ולא יטעה את עצמו חס ושלום, ועל-ידי האמת יזכה לידע שגם שם במקומו מאירה השגחתו יתברך, ועל-ידי אמונת ההשגחה יכולין לשוב לה' יתברך מכל מקום שהוא, אפלו המנוגללים וטובעים בתוך שטף מים הזידונים שהם השטותים והטעותים של כפירות ומינות ואמונות כזביות.

זה שבא כבר למקומות נמוכים ורחוקים מאד ונפרד מה' יתברך, כשזוכה אחר-כך לשוב בתשובה שלמה לה' יתברך אזי חוזר ומשיב ומעלה הכל לה' יתברך, כל המקומות, שזה עקר השלמות, ועל-כן מעלתו גדולה יותר מצדיק גמור.

בקשו העלון שלכם בכתובת SHABAT.BRESLEV@gmail.com

מערכת: 054-8484486 או 02-5829086 (מיכאל) - 050-6754970 (מאיר) - מכתבים: ת.ד. 27100 ירושלים 91270 - שדו"כ מצוה: 02-5824048 (רק בין 13:00 ל-16:00)